

Czwartek, 15 września 2011 r.

7. podkreślając swoje poparcie dla wysiłków Panelu Wykonawczego Wysokiego Szczebla Unii Afrykańskiej ds. Sudanu, któremu przewodniczy Thabo Mbeki, i pamiętając o zaangażowaniu Ligi Arabskiej, wzywa społeczność międzynarodową, by ułatwiała negocjacje między stronami kompleksowego porozumienia pokojowego oraz działania Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Sudanu;
8. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o coraz powszechniejszym stosowaniu w regionie min przeciwpiechotnych; ponownie wyraża zdecydowany sprzeciw wobec stosowania min i żąda natychmiastowego zaprzestania takich praktyk;
9. wzywa Unię Afrykańską do zacieśnienia współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym w celu podnoszenia świadomości na temat praw człowieka i propagowania ich przestrzegania w całej Afryce; domaga się położenia kresu bezkarności za wszelkie zbrodnie popełnione w czasie wojny w Sudanie, a także wyraża nadzieję, że wkrótce dojdzie do procesu prezydenta Omara al-Bashira w Hadze, co jest elementem niezbędnego przywrócenia sprawiedliwości, praworządności i sprawiedliwości dla ofiar;
10. wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie Bezpieczeństwa i Sekretarzowi Generalnemu ONZ, specjalnej przedstawiciel UE ds. Sudanu Południowego, rządowi Sudanu, rządowi Sudanu Południowego, instytucjom Unii Afrykańskiej, przewodniczącemu Panelu Wysokiego Szczebla Unii Afrykańskiej ds. Sudanu, Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz rządów państw członkowskich UE.

Erytrea: przypadek Dawita Isaaka

P7_TA(2011)0394

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2011 r. w sprawie Erytrei: przypadek Dawita Isaaka

(2013/C 51 E/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając art. 2, 3, 6 ust. 3 oraz art. 21 ust. 2 lit. a) i b) Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów, której Erytrea jest stroną, w szczególności jej art. 6, 7 i 9,
- uwzględniając art. 9 umowy o partnerstwie AKP-UE ze zmianami z 2005 r. (umowa z Kotonu), której Erytrea jest sygnatariuszem,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji Rady z dnia 22 września 2008 r. w sprawie więźniów politycznych w Erytrei, a także kolejne oświadczenia Rady i Komisji w sprawie Erytrei i sytuacji w zakresie praw człowieka złożone od tamtego czasu,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Erytrei, a w szczególności rezolucje dotyczące praw człowieka i przypadku Dawita Isaaka,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

Czwartek, 15 września 2011 r.

- A. głęboko zaniepokojony pogarszającą się sytuacją w zakresie praw człowieka w Erytrei i widocznym brakiem współdziałania ze strony władz Erytrei pomimo apeli ponawianych przez Unię Europejską i międzynarodowe organizacje praw człowieka;
- B. mając na uwadze, że UE jest mocno i wyraźnie zaangażowana w ochronę praw człowieka jako wartości podstawowej oraz mając na uwadze, że wolność prasy i wolność wypowiedzi znajdują się wśród tych powszechnych i żywotnych praw;
- C. mając na uwadze, że praworządność jest jedną z zasad, którym w żadnym przypadku nie można się sprzeniewierzyć;
- D. mając na uwadze, że od czasu publicznej krytyki prezydenta Isajasa Afewerkiego w 2001 r. tysiące Erytrejczyków, wśród nich byłych wysoko postawionych członków rządzącej partii, zostało osadzonych w więzieniach bez przedstawienia zarzutów, bez sprawiedliwego procesu i bez prawa kontaktu z prawnikami lub rodzinami;
- E. mając na uwadze, że od września 2001 r. w Asmarze przetrzymywanych jest dziesięciu niezależnych dziennikarzy, wśród nich obywatel Szwecji Dawit Isaak, który nie został osądzony za żadne przestępstwo i na którego temat władze Erytrei odmówiły jakiegokolwiek komentarza;
- F. mając na uwadze, że w dniu 23 września 2011 r. mija dziesięć lat, od kiedy D. Isaak, były reporter niezależnej gazety w Erytrei, przebywa w więzieniu bez zarzutów, procesu czy rozprawy sądowej, oraz mając na uwadze, że na arenie międzynarodowej uznawany jest on za więźnia sumienia;
- G. mając na uwadze, że w opinii prawnej przedstawionej przewodniczącemu Parlamentu we wrześniu 2010 r. podkreślono fakt, iż UE ma prawny i moralny obowiązek ochrony swoich obywateli zgodnie z europejską konwencją praw człowieka i orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;
- H. oburzony ciągłą odmową rządu Erytrei przedstawienia jakichkolwiek informacji o sytuacji więźniów, między innymi o miejscu ich przetrzymywania i o tym, czy jeszcze żyją;
- I. mając na uwadze, że według informacji byłych strażników więziennych ponad połowa z urzędników i dziennikarzy aresztowanych w 2001 r. zmarła;
- J. mając na uwadze, że UE jest ważnym partnerem Erytrei w dziedzinie pomocy rozwojowej;
  - 1. zauważa z wielkim zaniepokojeniem trwającą, godną ubolewania sytuację w zakresie praw człowieka w Erytrei, zwłaszcza brak wolności wypowiedzi i ciągłe istnienie więźniów politycznych przetrzymywanych wbrew zasadom praworządności i konstytucji Erytrei;
  - 2. ubolewa z powodu faktu, że Dawit Isaak nie odzyskał jeszcze wolności i musiał spędzić dziesięć lat jako więzień sumienia; wyraża obawy o życie D. Isaaka przebywającego w znanych z surowości warunkach więziennych w Erytrei, bez dostępu do niezbędnej opieki zdrowotnej;

Czwartek, 15 września 2011 r.

3. wzywa władze Erytrei do natychmiastowego zwolnienia z więzienia Dawita Isaaka i byłych wysoko postawionych urzędników zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka;
  4. wzywa władze Erytrei do zniesienia zakazu wydawania niezależnej prasy krajowej i natychmiastowego zwolnienia z więzienia niezależnych dziennikarzy oraz wszystkich pozostałych osób uwięzionych jedynie z powodu korzystania z prawa wolności wypowiedzi;
  5. ponawia swój apel do Państwa Erytrea o natychmiastowe zwolnienie wszystkich więźniów politycznych, w tym Dawita Isaaka; domaga się, aby w przypadku gdy natychmiastowe zwolnienie ich jest niemożliwe, Państwo Erytrea udzieliło tym i pozostałym więźniom pomocy lekarskiej i prawnej; domaga się ponadto, aby UE i przedstawiciele państw członkowskich uzyskali dostęp do D. Isaaka, by ustalić jego potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej i innej pomocy;
  6. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by nasiliła wysiłki UE i jej państw członkowskich zmierzające do uwolnienia Dawita Isaaka;
  7. wzywa Radę, by aktywniej wykorzystywała mechanizmy dialogu związane z programem pomocy rozwojowej UE dla Erytrei w celu szybkiego znalezienia rozwiązań, które doprowadzą do uwolnienia więźniów politycznych i poprawy demokratycznego zarządzania w kraju; wzywa w związku z tym Radę, aby dopilnowała, by z pomocy rozwojowej UE nie korzystał rząd Erytrei, lecz by została ona skierowana wyłącznie na zaspokojenie potrzeb ludności erytrejskiej;
  8. apeluje do Unii Afrykańskiej jako partnera UE jednoznacznie przywiązanego do powszechnych wartości demokracji i praw człowieka o nasilenie aktywności w związku z pożądaną godną sytuacją w Erytrei oraz o współdziałanie z UE w celu doprowadzenia do zwolnienia Dawita Isaaka i pozostałych więźniów politycznych;
  9. z zainteresowaniem obserwuje apelację sądową w sprawie D. Isaaka dotyczącą nakazu doprowadzenia zatrzymanego do sądu w celu stwierdzenia legalności aresztu, wniesioną przez prawników europejskich do Sądu Najwyższego Erytrei w lipcu 2011 r.;
  10. ponawia żądanie zorganizowania wewnętrznej krajowej konferencji w Erytrei, na której zgromadziłby się przywódcy różnych partii politycznych i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego w celu znalezienia rozwiązania obecnego kryzysu i skierowania kraju na drogę demokracji, pluralizmu politycznego i trwałego rozwoju;
  11. podkreśla z całą mocą powagę i pilny charakter przedstawionych powyżej kwestii;
  12. wyraża szczere poparcie i współczucie dla rodzin więźniów politycznych;
  13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządowi państw członkowskim, parlamentowi i rządowi Erytrei, Parlamentowi Panafrykańskiemu, COMESA, IGAD, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Unii Afrykańskiej.
-